

מסרים לכלל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

'אל תטמאו בכל אלה' (יח' כד')

חיים עם אמונה וחיים בלי אמונה הם שני סוגים של חיים. עולמות אחרים לגמרי! הבה נראה כיצד חיים עם אמונה.

המעשה דלהלן הגיע אלינו על ידי יהודי המחזיק בבעלותו מגרש גדול באזור מרכזי מאוד בגוש דן. בסמוך למגרש ממוקמת מסעדה המוכרת מאכלי טרפה רח"ל. בעל המסעדה ביקש לארגן ללקוחותיו חניה נוחה, ושכר את המגרש במחיר של \$ 300 לחודש. לאחר שחתם על החוזה הרגיש בעליו של המגרש נקיפות מצפון, וחשב שמא לא עשה טוב בכך שהשכיר את המגרש לבעליו של מסעדה טריפה, והלך שאל רב מה עליו לעשות, הרב אמר לו שלאחר מעשה אינו חייב לבטל את החוזה. אבל ליבו של המשכיר עדיין נקף, והגיע לרב עזרא יצחייק שליט"א רב שכונה בחולון, ושאל האם להמשיך את השכירות של המגרש.

הרב הביא את השאלה לכולל בית דוד, ותשובתו של הרב זילברשטיין שליט"א הייתה שלדעתו יש כאן לאו דאורייתא, משום שהמגרש סמוך למסעדה, והעובדה שיש אפשרות ללקוחות לחנות בצורה נוחה מביאה למסעדה לקוחות נוספים שיתכן שללא החנייה לא היו באים כלל. היהודי שמע את הדברים וביטל את החוזה עם בעל המסעדה. כשזה האחרון שאל את בעל המגרש 'הלא אינך ריאלי וכי מה איכפת לך להרוויח \$300 בכל חודש' השיב לו היהודי, שהאמונה המפעפעת בליבו מצווה עליו לשמוע בקול רבנים ופוסקי הלכה, והוא מאמין בלב שלם שציות לדעת תורה יביא עליו רק דברים טובים. בתוך ימים אחדים חוזר בעל המגרש לרב יצחייק ומציג בפניו חוזה שחתם זה עתה על השכרת המגרש למטרה אחרת כשרה, והמחיר לא פחות ולא יותר מאשר \$1200 לחודש. אלה דברים שהתרחשו למול עינינו בחולון והרי לנו בכך דוגמה טובה לאמונה חושית

(עלינו לשבח)

פינת חזלכח

הפרשת תרומות ומעשרות / המשך

ממה מפרישים?

חייבים להפריש תרומות ומעשרות רק מתוצרת חקלאית הראויה כבר לאכילה. לא מפרישים תרומות ומעשרות מפירות וירקות בוסר שעדיין לא ראויים לאכילה.

מה מפרישים?

יש בסך הכל חמש מתנות בהפרשה:

תרומה גדולה, מעשר ראשון, תרומת מעשר, מעשר שני ומעשר עני.

מתוך חמש המתנות מפרישים בכל פעם רק ארבע. שתי תרומות ושני מעשרות.

בשנים א' ב' ד' ה' של השמיטה מפרישים: תרומה גדולה מעשר ראשון תרומת מעשר ומעשר שני, ולא מפרישים מעשר עני.

בשנים ג' ו' של השמיטה מפרישים: תרומה גדולה מעשר ראשון תרומת מעשר ומעשר עני, ולא מפרישים מעשר שני.

שנת תשי"ע היא שנה שנייה של השמיטה ומפרישים בה מעשר שני בלבד.

שנת הגידול קובעת מה מפרישים ולא זמן ההפרשה. כשמפרישים בשנה רביעית פירות השייכים לשנה שלישית מפרישים מהם מעשר עני, ולא מעשר שני.

פירות וירקות נחשבים של תשי"ע: בירקות תבואה וקטניות – שנקטפו אחרי ראש השנה תשי"ע. בפירות – שנפלה הפריחה והתחיל פרי אחרי ט"ו בשבט השנה

מתי צריך לפנות לאבחון / חלק א'

מתי צריך לפנות עם הילדים לאבחון, ומתי עדיף להמתין ולראות איך מתפתחים העניינים מבלי למהר לפנות לאנשי מקצוע? ובכלל, כשמורה או גננת מאבחנת בעיה, האם זה סוף פסוק, או שצריך להתייחס לכך רק כהמלצה ואיתות? מיהו מאבחן טוב? מה עושים כשיש לנו כבר את תוצאות האבחון? נתייחס לשאלות אלו אי"ה במאמרים הבאים.

אמו של שמואל הנביא התפללה שה' ייתן לה "זרע אנשים" (איש באנשים) לא בולט לשום כוון. לא חלש, ולא גאון. לא גבוה מידי, ולא נמוך מידי. ובעצם זוהי משאלה של כל הורה: ילדים רגילים ונורמאליים כשאתם כהורים חשים שיש עיכוב בהתפתחות אצל הילד (עיכוב התפתחותי) בהשוואה להתפתחות אצל האחים הגדולים או בגלל תחושה פנימית שמשוהו כאן לא בסדר, אני ממליצה בחום לא להמתין ולגשת לרופא ילדים לבדיקות. יתכן שחששנו לשוא, ומדובר בעיכוב נורמאלי, אך אם החשש הוא אמיתי חשוב ביותר ללגלות זאת מוקדם ככל האפשר. צריך לקחת תמיד בחשבון שגם אחרי שמגלים את הבעיה זמן רב מבזבז על המתנה לתורים שמעכבת את הטיפולים, וזה זמן יקר שחבל שילך לריק.

לזרע בר קיימא :לאוסנת אורה בת אליס

שבת שלום שושנה

סיפור לשבת

רבנות וגננות

בתוניסיה היה מקבל שהמושל נדרש לאשר את איוש כל התפקידים הצבוריים. גם בענייני הקהלה היהודית.

פעם נפטר הרב הראשי וצריך היה למנות רב חדש תחתיו. הרב הראשי החזיק בידיו כוח רב והשפעה על כל ענייני הקהלה וכל בתי-הדין שבמדינה היו כפופים אליו. בתקופת כהונת הרב הנפטר, בהן הגאון רבי נהוראי ג'רמון כסגנו. מטבע הדברים ראוי היה רבי נהוראי להתמנות לממלא-מקומו של הרב המנוח. אלא שהיו חוגים בקהלה היהודית, ובהם כמה מעשיריה, שהתנגדו למינויו. הסבה להתנגדות היתה נעוצה באישיותו של רבי נהוראי. מצד אחד היה איש צנוע ובורח מן השקרה. מצד שני, בכל הנוגע לדיני התורה ולבצור מנהגי ישראל, היה תקיף בדעתו ולא חת מפני איש. מסבה זו היו שהתנגדו לו. הללו בקשו רב 'נוח' יותר, שלא יקפיד על כל תג ותג, רב שיודע להעלים עין...

הלכו האנשים והוציאו את דבת רבי נהוראי רעה באזני המושל. "איש קנאי וקיצוני הוא ואין למנותו בשום פנים ואופן לרב הראשי", אמרו. נכנסו הדברים ללבו של המושל, וכבר נפוצה שמועה כי אפסו סכוייו של הסגן לזכות בכס הרבנות. אולם דיוקא כאן נתגלתה מדת האחריות של רבי נהוראי. הוא החליט כי אין לו שום התר לברח מן המערכה, וכי כבוד הרבנות דורש שלא להפקירה לידי המבקשים לשלט ברב הראשי ולהופכו לעושה רצונם. קם ונסע אל ארמונו של המושל (הבאי). כשהגיע לשם הבחין בהמון בני-אדם הצובאים על פתח הארמון, נגש רבי נהוראי אל השומרים ותבע מהם במפגיע להכניס מיד אל המושל. סרבו השומרים בתקף והודיעו לו כי עליו להמתין עד בוא תורו. גיש רבי נהוראי את כל תקיפותו ולא זו ממקומו, כשהוא דורש להתקבל מיד אצל המושל. עד מהרה נוצרה מהומה, שהדיקה הגיעו עד ארמון הבאי. שלח הבאי את מזכירו כדי לברר את פשר המהומה. פעבר רגע חזר המזכיר וספר לשולחו על סגן הרב הראשי העומד בחוץ ומבקש לפגשו מיד. השתומם המושל על התנהגותו של היהודי, אך הורה למזכירו להענות לבקשתו ולהכניסו ללשכתו.

כשנכנס רבי נהוראי הסביר לו המושל פנים למראית-עין. "מה היה דחור כל-כך להפגש עמי, עד שהיה עליך להפר את כל כללי הסדר המקבילים?", שאל בחינך מעשה. רבי נהוראי לא התרשם מהחינך ולא התבלבל מהשאלה העוקצנית. "לו היו נשמרים כל כללי הסדר המקבילים, יתכן שלא הייתי צריך כלל להגיע לכאן", ענה.

"מה פונתך?", הקשה המושל בסקרנות. "אלו התנהלו ענייני המדינה על-פי הסדר ועל-פי התור, צריך היה סגנו של הרב הראשי הנפטר להתמנות לרב ראשי" אמר רבי נהוראי. חנך הבאי ואמר: "ובכן, רואה אתה כי במקרים מיוחדים יש הנדחקים ונכנסים שלא לפי התור" אמר... אך מיד הרצין ואמר: "מהמדינה שהגיע אלי עולה, כי אתה מקפיד יתר על המדה על עקרונותיך, ואינך מוכן להתפשר על שום חריגה מהם. דעתי היא כי רב טוב ומצליח צריך להיות בעל יכולת לפקח עין ולעצם עין, על-פי הצורך".... התעלם רבי נהוראי מדברי המושל, הוא נשא את עינו אל עבר הבסתן הנאה שנשקף מבעד לחלון הארמון. "מעודי לא ראיתי בסתן נאה כל-כך", אמר בהתפעלות. "אין כמותו בכל הממלכה", התלהב הבאי, שלא היה יכול לעמוד מול המחמאה.

"אם מכל שטחי הממלכה פורח בסתן מרהיב כזה רק סביב ארמונך, אות הוא כי ראוי אתה למלוכתך וכי מן השמים מסכימים לה ומברכים אותה", אמר הרב. חנך המושל ואמר: "לו היו כל האחרים מעסיקים צות גננים כפי שאני מחזיק, היו גנים כאלו פורחים גם אצלם. מהשכם בבקר ועד שקיעת החמה שוקדים הגננים הממחים והמסורים לשתל ולנטע, לעדור ולנכש כל עשב שוטח וכל צמח-בר. אך אמר-נא לי, מה לבסתן ולענייננו?"

"אה, פשוט חשבת, מדוע אתה מעסיק גננים כה קפדניים?", השיב הרב. "מדוע לא תעסיק גנן שפעם הוא 'פוקח עין' ופעם 'עוצם עין'?"... המושל חנך. "האמנם תיי הקהלה היהודית הם כבסתן?", שאל "אכן", השיב הרב. בתורתנו הקדושה יש רמי"ח מצוות עשה, שהן כנטיעות משבחות בגן השם. נטיעות אלו יש לגדל ולטפח. אך יש גם שס"ה מצוות לא תעשה, שהן פעשבים שוטחים, שאותם חובה לשרש. על הרב הראשי מטל תפקיד הגנן ועליו למלא את תפקידו בנאמנות".

נסתתמו כל טענותיו של המושל, ולא עברו ימים רבים עד שרבי נהוראי הכתר לרבה הראשי של תוניסיה. (תורתך שעשועי) שבת שלום

לזיווג הגון: נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה / שמואל בן עליזה
אודליה יונה בת מרים/טל בן בתיה

ליראת שמים
יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידה בן נאווה / אחיה בן נאווה